

Krzysztof Gašiorowski

Tájkép pillangókkal

(Pejzaż z motylami)

A fiatal nő gyerekkel
a karján harmadszor
néz be a kocsmába.

Mi éppen a mindenség rendszerét
igazítjuk át – ez
időbe telik, a nő idegesít.

Keményen dolgozunk pár
órán át, a fiatal nő a gyerekkel
ismét megjelenik – a régi rendszer tehát
tovább működik.

Irigyeljük azt, akit keresnek.

Ő az asztal alá bújt.

Nem akar elmenni oda, hová
mi örömmel mennénk. Nem akar, és kész.

Azt hiszem, megverjük.

Ő is megveri a nőt.

Itt nincsenek statisztikák.

*

A hold nehéz szárnyain...

(Na ciężkim skrzydle...)

A hold nehéz szárnyain,
Az álom nehéz szárnyain
Emelkedik fölénk álmaink pávamadara,
És rikolt.
Rikoltása úgy foglalkoztat bennünket, akár a halál:
Csak elkezdődik.
Bármilyen történik is, az a kezdet,
Mindenkor a kezdet.
És semmi más.
Foglalkozz a mindenség határaival,
Ami vagy.
Mert önmagad vagy, s egyedül, akár viharok közepette.

Látod a levegőt,
A bennünk meggyökerező mély hallgatást.
Próbáld arcod tükörképét megtalálni a falban,
Próbáld arcod tükörképét megtalálni a padlóban,
Az asztalban, a heverőben, a könyvespolcban;
Próbáld arcod tükörképét megtalálni a fákban,
Melyek a virradatkor éles körvonalaikkal
Megőrzik az éjszakát.
Ó a fák – a csillagokhoz vezető gyalogutak.
A tenyerek alig behegedt csillagok.
Egyedül ajkaink ladikja úszik most tovább
A csókok
Láthatatlan folyóján.
Senki sincs, aki kiállna igazunkért,
Helyettünk ezt senki meg nem teszi.
Bármi is történjék, az a kezdet,
Mindenkor a kezdet.
És semmi más.

*

Az ördög és az élet

(Diabel i życie)

Az ördög és az élet
a részletekben lakozik:

Gnieznóba utaztam, író-olvasó
találkozóra, nem minden elismerés nélkül
beszéltem pár órát az egzaltált tanárnő
társaságában, aki anyjától és a terhességtől
félt csupán,

majd egy helyi költő verseit javítgatva reggelig
kubai rumot szürcsölgettem, de egyáltalán nem
Fidel Castro szellemében...

lekéstem a hazafelé induló vonatokat,
végezetül úgy utaztam el, hogy be sem tértem a gnieznói
katedrálisba...:

ehhez nincs mit hozzátenni, ebből nincs mit elvenni.